

35 РОКІВ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ

Події цього дня стали однією з наймасштабніших трагедій для людства. Вибух, який зруйнував життя тисячам людей і утворив багатокілометрову зону відчуження, назавжди закарбувався в пам'яті не одного народу.

26 квітня 1986 року на Чорнобильській АЕС пролунало два вибухи. Спалахнув реактор, в якому у той час знаходилося близько 200 т урану. Крізь зруйновану обшивку радіоактивні речовини вирвалися назовні, отруюючи усе живе навколо в радіусі багатьох кілометрів.

У сучасному викладі, причини аварії наступні:

1. реактор був неправильно спроектований і небезпечний;
2. персонал не був проінформований про небезпеки;
3. персонал допустив ряд помилок і неумисно порушив існуючі інструкції, частково через відсутність інформації про небезпеки реактора;
4. відключення захисту або не вплинуло на розвиток аварії, або не суперечило нормативним документам.

До ліквідації наслідків катастрофи було залучено загалом близько 240 тисяч рятувальників. Перші пожежники, які прибули гасити полум'я, не мали спеціальних засобів захисту, тому отримали високі, навіть смертельні, дози радіації.

Але саме завдяки вогнеборцям, які жертвували своїми життями, вдалося запобігти водневому вибуху, що міг відбутися, якби реактор продовжував палати. Згодом підраховали, що загальна радіація ізотопів, викинута тоді в повітря, була в 30 разів більшою, ніж під час вибуху атомної бомби в Хіросімі, і першими, хто відчув її на собі були працівники станції та рятувальники.

Одразу після аварії було опромінено понад 8,5 мільйонів людей і забруднено 155 тисяч квадратних метрів територій. Навіть після того, як пожежу погасили, реактор ще кілька тижнів продовжував викидати

неймовірну кількість радіації, доки його не засипали сумішшю піску, свинцю та бору.

Тим часом поки рятувальні служби боролися з безпосередніми наслідками катастрофи, решта населення ще й не здогадувались, наскільки страшна трагедія відбулася зовсім неподалік. Уряд СРСР старанно приховував аварію. Ніхто не організовував термінової евакуації, людей навпаки закликали не хвилюватися і продовжувати своє звичне життя, так ніби нічого й не трапилося.

Офіційне повідомлення про трагедію СРСР змусила зробити міжнародна спільнота, оскільки вже наступного після катастрофи дня у різних державах світу почали фіксувати аномальне підвищення радіації. Першою на сполох тоді забила Швеція.

Першого травня в Києві ще проводили масштабний парад, в якому брали участь тисячі людей, в той час, як рівень радіації там перевищував фоновий у кілька десятків разів. Усвідомивши масштаб трагедії, евакуацію все-таки розпочали. Людям говорили, що це тимчасовий захід і вони дуже швидко зможуть повернутися. Але більшість з них, насправді, назавжди залишали на отруєних територіях своє колишнє життя.

Їм забороняли брати практично будь-що, адже розуміли, що кожна з речей вже опромінена смертельною дозою радіації. Безліч домашніх улюбленців залишилися без господарів, кинуті віч-на-віч з жахливою катастрофою. З 30-кілометрової зони відчуження було вивезено 115 тисяч осіб. Згодом небезпечний реактор накрили бетонним саркофагом, який мав би запобігати подальшому забрудненню середовища.

За неповними даними, через чорнобильський майданчик пройшли понад 600 тисяч осіб. Працювали вахтовим методом – приїздили одні, отримували максимально допустиму дозу радіації й їхали назад. На зміну приїздили інші.

Сьогодні ми згадуємо їх – тих, хто усвідомлено й мовчки жертвовно віддав за нас своє життя у ядерному котлі.

В Управління соціального захисту населення Мелітопольської міської ради станом на 01.12.2016 року на обліку перебувало 660 осіб, які мають статус постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи, з них:

I категорії – 75 осіб (інваліди ЧАЕС);

II категорії – 233 особи;

III категорії – 206 осіб;

діти – 113 осіб;

дружина/чоловік померлого – 33 особи.

В нашому університеті працюють люди, яких повинні знати всі: П. Л. Крутіков, О. І. Мілаєв, Ю. І. Атрошенко, О. В. Гвоздєв.

3 жовтня 2014 р. не стало В. О. Мунтяна, який з перших днів знаходився на ліквідації аварії. Він організував і очолював міську організацію «Союз Чорнобиль», до складу якого увійшли 800 ліквідаторів аварії.

Нині в Україні чисельність постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи становить понад 1,9 млн осіб, з них 210 тис. - ліквідатори аварії, 1 млн 751 тис осіб - потерпілі від аварії.

Час не загоїв чорнобильських ран, не стер у пам'яті важкі і героїчні події, імена мужніх людей, які виявили жертвність, високий патріотизм і ціною власного життя й здоров'я зупинили ядерну катастрофу.